

7. § 8, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Den, der er født i udlandet og aldrig har boet her i riget og ej heller har opholdt sig her under forhold, der tyder på samhørighed med Danmark, taber sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år, medmindre den pågældende derved bliver statsløs.«

8. § 9 A ophæves.

9. § 10 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 10. Efter overenskomst mellem Danmark og de øvrige nordiske lande (Finland, Island, Norge og Sverige) gælder i visse tilfælde særlige regler for personer, der tidligere har haft bopæl i et andet nordisk land, eller som har statsborgerret i et andet nordisk land, jf. herved §§ 10 A – 10 C.

Stk. 2. I forhold til hvert enkelt af de nordiske lande finder reglerne i §§ 10 A – 10 C anvendelse fra det tidspunkt, hvor overenskomsten træder i kraft for det pågældende land.

§ 10 A. Ved anvendelsen af § 3 ligestilles bopæl i et andet nordisk land med bopæl her i riget, dog kun i det omfang bopælstiden i det andet nordiske land ligger mindst 5 år forud for erklæringens afgivelse og før den erklærendes fyldte 16. år.

Stk. 2. Ved anvendelsen af § 4 ligestilles bopæl i et nordisk land indtil det fyldte 12. år med bopæl her i riget.

Stk. 3. Ved anvendelsen af § 8 ligestilles bopæl i et nordisk land i sammenlagt mindst 7 år med bopæl her i riget.

§ 10 B. En statsborger i et nordisk land, som

- 1) har erhvervet statsborgerret dér på anden måde end ved naturalisation,
- 2) er fyldt 18 år,
- 3) har haft fast bopæl her i riget i de sidste 7 år, og
- 4) ikke i løbet af denne tid er idømt frihedsstraf eller foranstaltning, der kan ligestilles med frihedsstraf,

erhverver dansk indfødsret ved over for et statsamt, Københavns Overpræsidium, Rigsom-

budsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland at afgive skriftlig erklæring herom. Bestemmelsen i § 5 finder tilsvarende anvendelse.

§ 10 C. Den, der har mistet dansk indfødsret og derefter vedblivende har været statsborger i et nordisk land, generhverver indfødsretten, når han efter at have taget fast bopæl her i riget over for et statsamt, Københavns Overpræsidium, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland afgiver skriftlig erklæring herom. Bestemmelsen i § 5 finder tilsvarende anvendelse.«

10. I § 11 udgår »§ 9 A, stk. 4.«.

11. I § 11 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* En erklæring afgivet efter lovens §§ 3, 4, 10 B eller 10 C afvises af den myndighed, som erklæringen er fremsat overfor, hvis myndigheden ikke finder, at betingelserne for at erhverve dansk indfødsret ved erklæring er opfyldt. Afvisning af en erklæring kan påklages til Justitsministeriet.«

12. § 12, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Justitsministeren kan hos skattemyndigheder og andre myndigheder indhente de oplysninger, også i elektronisk form, om ansøgere om dansk indfødsret og disses børn, som er nødvendige for at behandle ansøgningerne.«

§ 2

I lov om offentlig auktion ved auktionsledere, jf. lovbekendtgørelse nr. 191 af 9. april 1986, som ændret ved lov nr. 385 af 22. maj 1996, foretages følgende ændring:

I § 3, *stk. 2*, udgår: »har dansk indfødsret,«.

§ 3

I lov nr. 266 af 22. maj 1986 om vagtvirksomhed, som senest ændret ved lov nr. 389 af 14. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, nr. 1, ophæves.

Nr. 2-8 bliver herefter nr. 1-7.